

Nr 348.

Av herr **Nolin m. fl.**, *angående utredning om statligt understöd för deltagande i viss korrespondensundervisning.*

För närvarande tilldrager det sig allmän uppmärksamhet, att landsbygden håller på att hastigt avfolkas, och man diskuterar de olika åtgärder, som kunna befinnas nödvändiga för att hejda denna befolkningsrörelse. I detta sammanhang träder frågan om landsbygdens skolförhållanden i förgrunden. Landsbygdens ungdom har icke samma möjligheter som städernas ungdom att erhålla den utbildning, som svarar mot studiehåg och personliga kvalifikationer. Då barnen ute i våra bygder passerat folkskolestadiet, måste de, om de befinnas äga förutsättningar för vidare studier, exempelvis för uppnående av realskol-examen under en tid av minst fyra år bosätta sig i närmaste stad. De därmed förenade utgifterna överstiga många gånger föräldrarnas ekonomiska resurser, och därigenom förhindras en många gånger därför synnerligen lämpad ungdom att utbilda sig vidare.

För några år sedan startade vissa korrespondensinstitut i samverkan med lokala krafter en ny typ av skolor, de s. k. robertforsskolorna, vilka utgöra ett system av korrespondensundervisning under handledning av någon lärarkraft. Dessa skolor ha i vissa delar av landet tillvunnit sig stort intresse och förefalla att vara synnerligen lämpliga såsom en möjlighet att i någon mån utjämna skillnaden i studiemöjligheter mellan stad och land. Eleverna kunna under denna undervisning i regel bo i sina hem samt därstädes fullgöra en avsevärd del av skolarbetet. Emellertid är undervisningen i dessa skolor än så länge relativt dyrbar. Kursavgifterna hålla sig vid omkring 60 kr. i månaden, och för mindre bemedlade målsmän bliva dessa avgifter i längden alltför kännbara.

Denna form av korrespondensundervisning synes emellertid vara värd att stödjas, och det kan därför ifrågasättas, om man icke skulle kunna tänka sig att i form av statliga stipendier bereda barnen från mindre bemedlade familjer möjlighet att deltaga i sådan undervisning. Det är givet, att en sådan bidragsform fordrar viss kontroll. Meningen får givetvis icke vara att subventionera ett studiearbete, som icke fyller vissa kvalifikationer med avseende å arbetstakt samt elevens förmåga att tillgodogöra sig undervisningen. Det torde dock icke vara omöjligt att finna en lämplig form för nödiga kontrollåtgärder.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om utredning och förslag rörande statligt understöd för deltagande i viss korrespondensundervisning.

Stockholm i januari 1944.

C. Oscar Nolin.

Gust. Nilsson,
Göingegården.

Ragnar Sveningsson.

Alarik Hagård.

Folke Kyling.

D. B. Blombäck.

Brynolf Stattin.